

Mi az a transzfóbia?

KULCSSZAVAK

elutasítás | gyűlölet | diszkrimináció | transzneműség

A transzfóbia azt jelenti, hogy a transz embereket (vagyis azokat, akik nem azonosulnak a velük született nemmel) **elutasítják, kigúnyolják, diszkriminálják, vagy akár gyűlölködők, erőszakosak velük szemben**, és néha azokkal is, akik nem illeszkednek a velük született nemhez (például drag queenek és drag kingek, akik az ellenkező neműnek öltöznek fel előadásokon).

Mi a különbség egy transzszexuális és transznemű személy között?

"A transznemű" egy tágabb és általánosabban elfogadott kifejezés. Ez azokra az emberekre vonatkozik, akiknek nemi identitása különbözik attól a nemi jelzéstől, amit születésükkor kapnak. A "transzszexuális" korábban azokat az embereket jelölte, akik orvosi beavatkozásokat végeztetnek vagy szeretnék végeztetni, például hormonterápiát vagy sebészeti beavatkozásokat, hogy testi jellemzőiket hozzáigazítsák nemi identitásukkal.

Azonban ez a kifejezés ma már elavultnak számít, mivel nem minden transznemű ember folyamodik orvosi beavatkozásokhoz, és jobb lenne, ha nem is ezen választás alapján lennének meghatározva.

A mai közbeszédben a **"transz"** kifejezést használjuk, hogy lehetőleg **befogadóak** és **tiszteletteljesek** legyünk minden olyan személy helyzete iránt, aki nem azonosul a születéskor hozzárendelt nemével, mivel ez a kifejezés nem tünteti fel, ha valaki éppen tranzícióban (vagyis nemi átalakítás alatt) van-e, hormonális vagy sebészeti beavatkozásokon megy-e keresztül. A transz lét egy olyan emberi állapot, amikor valaki különbséget tapasztal nemi identitása (vagyis hogy melyik nemmel azonosul) és azon nem között, amelyet a társadalomban születésénél fogva hozzárendeltek, mint biológiai nem. Ez nem ugyanaz, mint a szexuális irányultság (tehát hogy valaki heteroszexuális vagy homoszexuális, biszexuális...).

A "transz" kifejezés gyakran összefügg a férfi-nő bináris (kettős) rendszer kritikájával. Másrészt, ha valaki azonosul a születéskor hozzárendelt nemével, azt **"ciszneműnek"** nevezik.

Hogyan ismerjük fel a transzfóbiát?

Nézzük, hogyan jelenhet meg a transzfóbia. Lehet egészen nyilvánvaló, mint a gúnyolódás, zaklatás vagy **a transz emberek egyenlő jogainak megtagadása** diszkriminatív törvények által. De néha a transzfóbia finomabb. A finom diszkriminációt "mikroagresszióknak" nevezik, és így nézhet ki:

- megtagadni, hogy valakire a maga által választott nem jelölésével hivatkozzanak (például egy transznemű férfira lányként hivatkozni, vagy kisasszonyként megszólítani)
- a deadnaming, vagyis a már nem használt, születési keresztnévükön szólítani őket
- érzéketlen megjegyzéseket tenni az identitásukkal kapcsolatban (pl. azzal, hogy azt állítják, hogy a transzneműség mentális betegség).

A transzfóbia nagyon sok mindenre kihat. Okozhat lelki problémákat, súlyosbíthatja a depressziót és szorongást, valamint magasabb kockázatot jelent a transznemű egyének elleni erőszakra, különösen a színes bőrű transznemű nők esetében. A transzfóbia megnehezítheti az olyan alapvető ellátásokhoz való hozzáférést, mint amilyenek például a pszichoterápiás szolgáltatások, vagy a nemi megerősítő egészségügyi ellátásokat (például, amikor az egészségbiztosítás nem fedezi a hormonterápiát és a sebészeti eljárások költségeit).

Amikor a társadalom személt hűny a transzfóbia felett, olyan környezetet teremt, ahol ezek az emberek kizártnak, meg nem értettnek érzik magukat, és akár még biztonságuk miatt is aggódhatnak. Ezért az első lépés egy befogadóbb társadalom felé az, hogy megértsük és felismerjük, hogy mindenki, **függetlenül nemi identitásától, megérdemli a tiszteletet, a méltóságot és a szabadságot ahhoz, hogy önazonosan éljen.**

Döntsük le a korlátokat, és teremtsünk olyan világot, ahol mindenki látható lehet, mindenki hallathatja a hangját, és mindenki értékes!

**BÉFOGADÁS ÉS
BIZTONSÁG**

